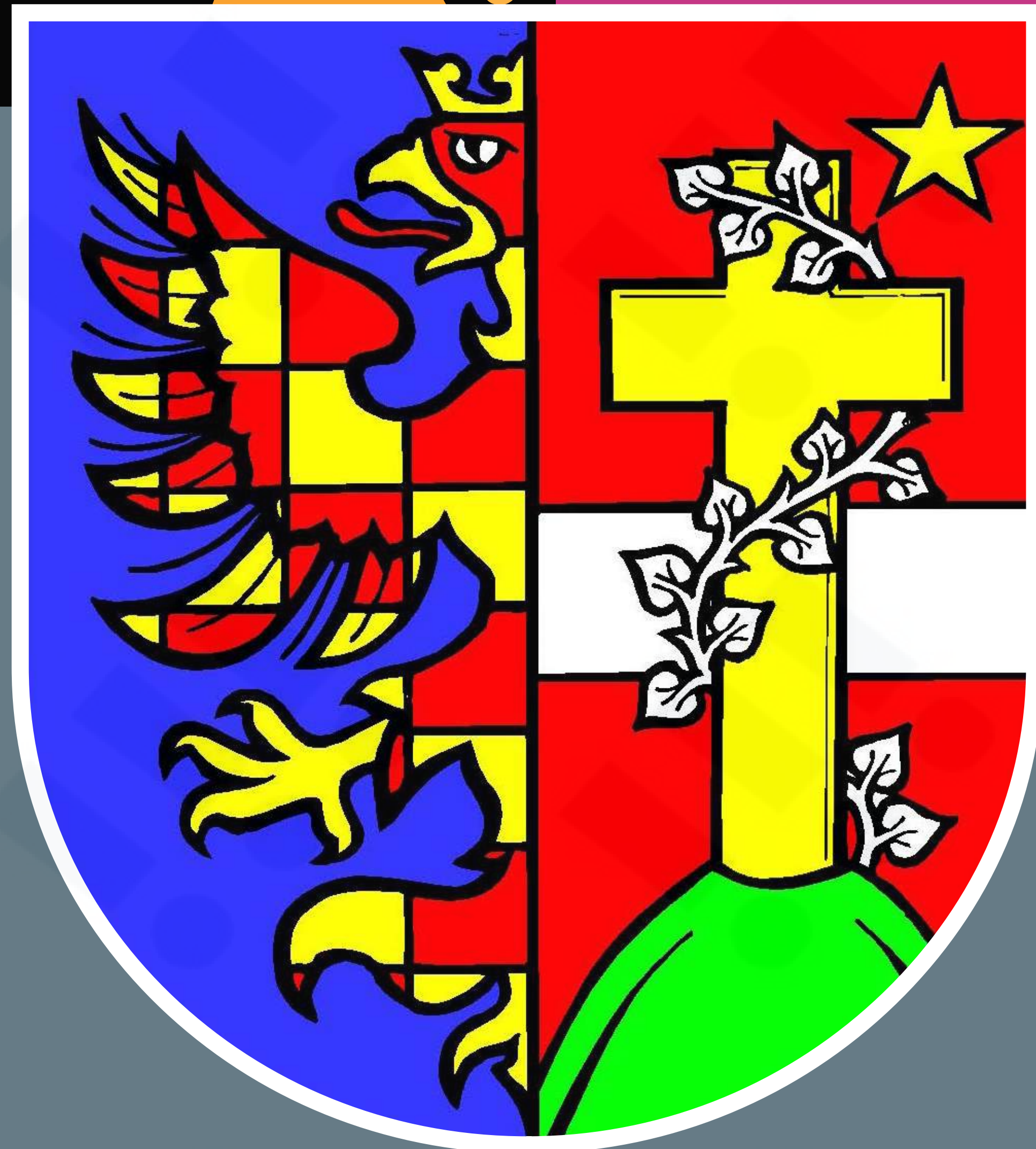

Mariánské Hory a Hulváky

750!!!
OSTRAVA 1267 — 2017

městský obvod
Mariánské Hory
a Hulváky

Popis znaku – modro-červeně polcený štít: v pravém modrém poli vyniká půl zlato-červeně šachované moravské orlice, vlevo na zeleném návrší zlatý latinský kříž otočený zleva vyrůstající stříbrnou ratolestí, podložený stříbrným břevnem a provázený vlevo nahoře zlatou pětihrotou hvězdou.

Udělen Radou města Ostravy 27. 2. 1996 a je potvrzením historického znaku.

Znak městského obvodu reflektuje územní polohu na Moravě a na mírně vyvýšenině ze strany řeky Odry, pětihrotá hvězda je hvězdou mariánskou.

1367

první písemná zmínka

1924

připojení k Ostravě

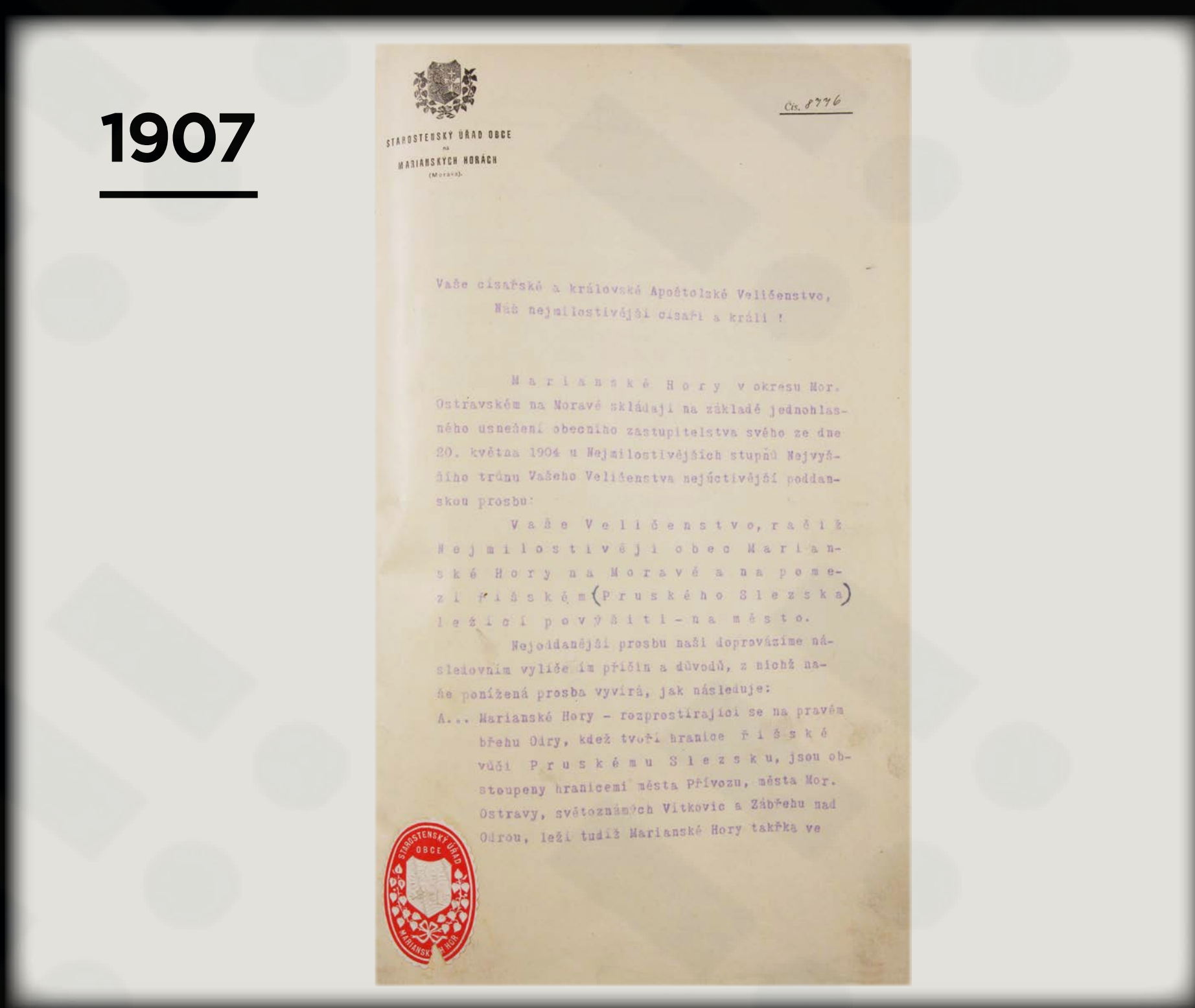
1854

1902

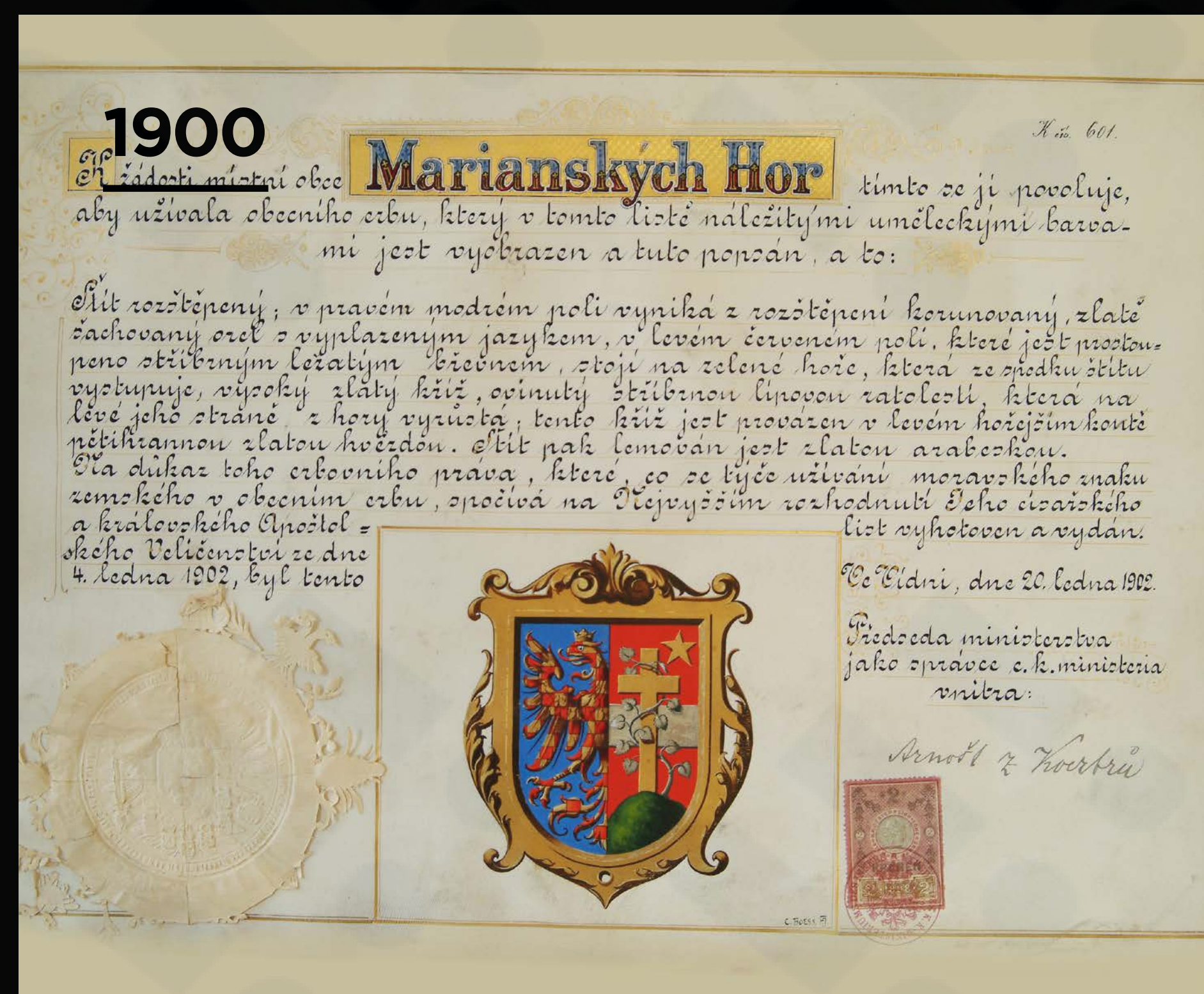
1907

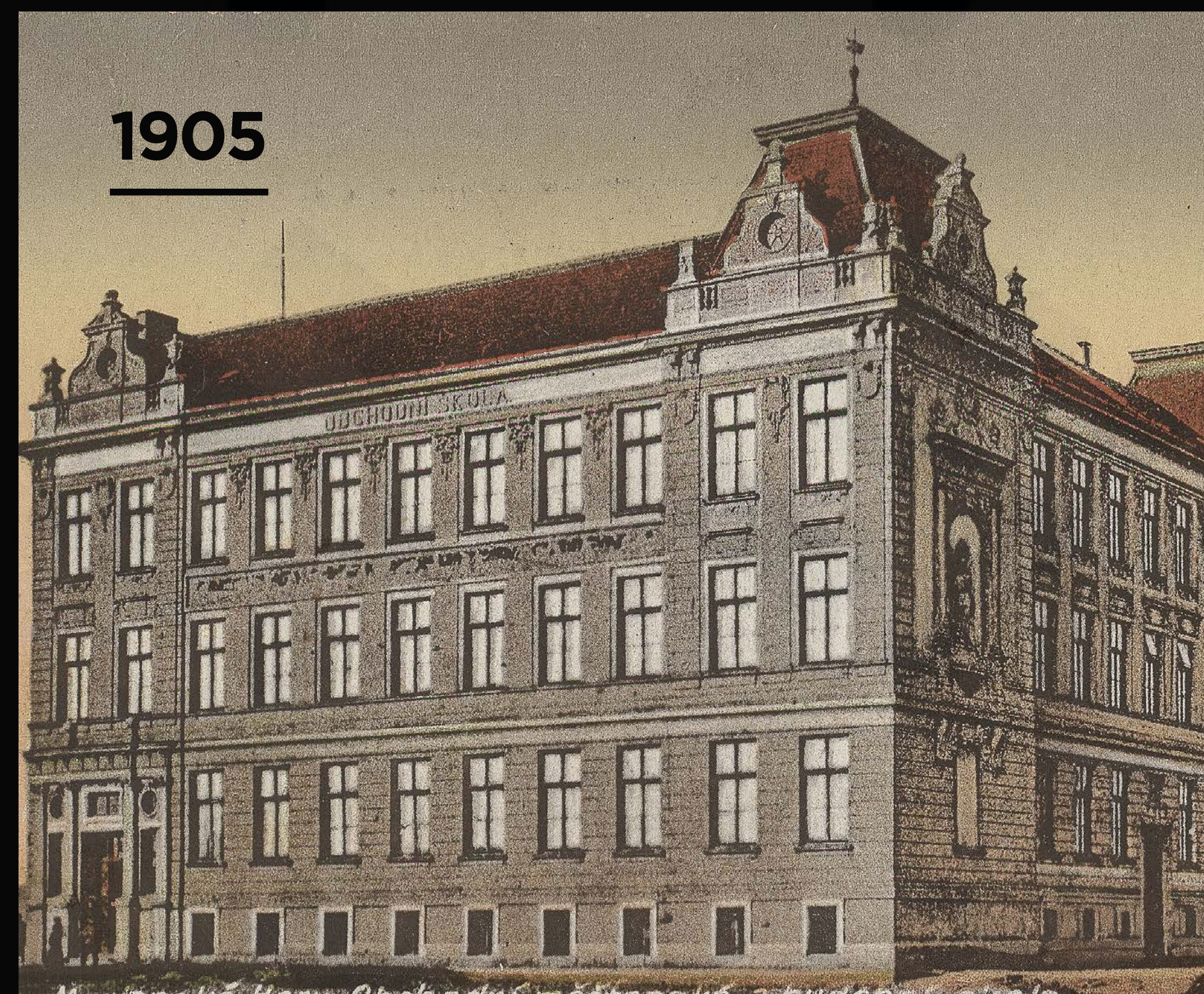
1930

1900

1905

1908

1854

Rozhodujícím impulsem pro vzestup obce bylo zahájení těžby uhlí v roce 1854. Kutací pole v držení olomouckého arcibiskupa Friedricha Egona Fürstenberka v roce 1873 odkoupilo konsorcium těžářů bratří Kleinů, Aloise Scholze a Ignáce Vondráčka. Po smrti Ignáce Vondráčka se dědicové rozhodli investovat do dalších důlních polí a v 90. letech jeho syn Vladimír zahájil výstavbu dolu a koksovny, pojmenovaných na počest jeho otce Důl Ignát (poslední název Důl Jan Šverma). V sousedství tohoto báňského komplexu byla v roce 1927 zahájena výstavba dalšího průmyslového podniku – Československých továren na dusíkaté látky (dnes BorsodChem MCHZ).

1900

V roce 1900 nastoupil na místo tajemníka obce organizačně velmi zdatný úředník Jan Grmela, který své schopnosti prokázal již v Přívoze. S jeho jménem je spojena série koncepčních kroků završená povýšením obce na město. Obec – nazývaná původně Čertova, pak Ostravská Lhotka – nesla od roku 1901 nový, pro budoucí město mnohem vhodnější název Mariánské Hory. Pojmenována byla rovněž uliční síť. V roce 1902 schválilo ministerstvo vnitra ve Vídni předložený návrh nového obecního znaku. Stranou nezůstala ani otázka urbanistického uspořádání, které měl řešit zastavovací regulační plán, zpracovaný architektem Camillo Sitttem.

1902

Okrajovou část městského obvodu tvoří osada Bedříška, která své pojmenování odvozuje od Dola Bedřich. Už ovšem v roce 1902 při hloubení jeho větrné jámy v majetku Těžířstva Marie-Anna došlo v hloubce 431 m k průvalu detritových vod, při němž zahynuli tři horníci. Po nesčetných neúspěšných pokusech o odvodnění byly veškeré důlní práce v roce 1910 ukončeny. S lokalitou Bedříška je především připomínána osada tzv. finských domků postavených po roce 1945. V ní dvě z ulic – Jasinkova a Kordova – odkazují na jména obětí zdejšího důlního neštěstí.

1905

Výnosem ministerstva kultu a vyučování ze dne 7. září 1905 byla povolena výuka na české dvoutřídní komunální obchodní škole v Mariánských Horách, první střední škole tohoto typu na území dnešní Ostravy. Cesta k jejímu otevření nebyla jednoduchá a vyžadovala značné nasazení nejen obecního tajemníka Jana Grmely, starosty Adolfa Sýkory nebo závodního lékaře Jana Maye, ale také intervence českých zemských i říšských poslanců a dalších osob. V roce 1908 se studenti začali vzdělávat v nové budově postavené na ulici Podlahově 3.

1907

1. dubna 1907 povýšil císař František Josef I. Mariánské Hory na město. Vyhověl tak žádosti, zaslané císařské kanceláři ve Vídni v říjnu 1906, podepsané starostou MUDr. Janem Mayem. Její součástí byly nejen velmi podrobný rozklad o městotvorných prvcích této osmi tisícové průmyslové obce, ale také album fotografií a Sittého polohopisný plán zástavby dynamicky se rozvíjejících českých Mariánských Hor, které měly názorně doložit avizovaný městský charakter.

1908

Kostel Korunování Panny Marie Královny byl vysvěcen 18. října 1908. Výstavbu novobaroční dvojvěžové trojlodní baziliky podle projektu moravskoostravského stavitele Otokara Béma však provázela řada problémů. Záměr výstavby svatostánku inicioval již v roce 1900 obecní tajemník Jan Grmela založením spolku pro stavbu chrámu. Stavební práce započal v roce 1905 Bohumil Židlický, ale z důvodu finančních nesrovnalostí kostel nakonec až v roce 1908 dokončila firma František Grossmann a František Fiala.

1930

Hulváky, druhá část městského obvodu, se poprvé připomínají v 80. letech 19. století, a to jako součást obce Zábřeh nad Odrou. Pro obyvatele Ostravy se Hulváky staly místem velmi populárním a hojně navštěvovaným díky otevření moderního veřejného letního koupaliště v květnu 1930. To nabízelo komfortní alternativu ke koupání v řekách, které protékaly městem. Sezona pro jeho provoz byla omezena od 15. května do 15. září a v tomto období bylo přístupné denně (samozřejmě s ohledem na počasí) od půl osmé ráno do půl osmé večer. Návštěvníci ho mohli využít jako „lázně slunečních, vzduchových nebo plovárny“, jak vyplývá z dobových zpráv i provozního řádu.